CZĘSC XI. № 32. ROK 6. (1835.)

TYGODNIK PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze informacyjném; w Wilnie, w xięgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Piątek, 26 Kwietnia. / 8 Maia.

Cena *Roczna*: w Rossyi, s pocztą, a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 r. as. *Półroczna*, 25 r. as. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni Smirdina: *Roczna*, 45 rub. as. *Półroczna*, 25 r. as. Dla Królestwa Polskiego: *Roczna*, 55 rub. ass. *Półroczna*, 28 rub. ass.

Wiadomości krajowe.

CESARSTWO ROSSYJSKIE.

Petersburg 25 Kwietnia. / 7 Maia.

21 b. m. w rocznicę imienin N. Cesarzowej Jmci i W. Xczki Alexandry odbyła się w Cerkwi Zimowego Pałacu Msza uroczysta, w obecności NN. Państwa obojga, tudzież JJ. CC. WW. Cesarzewicza-Następcy, W. X. Michała, W. X Heleny i WW. XXczek Maryi i Olgi. Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Jenerałowie i Oficerowie gwardyi, wojsk linijowych i marynarki, urzędnicy Dworu i znakomitsze osoby płci obojej prezentowane u Dworu znajdowały się na tym obrzędzie, po ukończeniu którego Członkowie Najśw. Synodu składali NN. Państwu swe powinszowania. Takież powinszowania mieli zaszczyt złożyć Członkowie ciała dyplomatycznego, poczém miał miejsce obrzęd ucałowania ręki N. Pani. Wieczorem stolica wspaniale była oświecona.

— Przez roskazy dzienne Cesarskie, z d. 21 b. m. Zostający przy Kijowskim Arsenale liczący się w artyleryi Pułkownik *Dołgowosaburow* mianowany Jenerał-majorem, s pozostaniem w artyleryi. — Dowodzący wojskiem Orenburskich kozaków Jenerał-major *Heldt*, ma się liczyć w jezdzie, i zostawać przy Orenburskim Wojennym Gubernatorze.—Dowodzca 1 bryg. 4 dyw. lekkiej jazdy Jener.-major *Szczuckoj* mianowany Dowodzącym wojskiem tych kozaków, z zaliczeniem do jazdy, a na jego miejsce Dowodzcą brygady mianowany liczący się w jezdzie Jener.-major *Arsenijew 4*.

— Przez Reskrypta Cesarskie mianowani kawalerami orderów: Św. Anny 1 klassy s koroną, 7 b. m. Rad. Tajny, Prezes Komitetu Gospodarczego osad wojskowych *Persidski*. — Św. Anny 1 klassy, *tegoż dnia*, Tomski Cywilny Gubernator, Jenerał-major korpusu Inżenierów Górniczych *Kowalewski* i Liflandski Cywilny Gubernator, Rzeczyw. Radca Stanu von *Felkerzam*. — Sw. Włodzimierza 2 klassy, *tegoż dnia*, Członek Komisyi Prośb, 3 klassy *Biżeicz*, i Radzca Tajny, Senator i Opiekun Honorowy *Sałtykow*.—Św. Stanisława 1 klassy: *7 b. m.* Rzecz. Radzcy Stanu: Dyrektor kancelaryi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, *Lex*, Wice-dyrektor Komisaryatskiego Departamentu *Kołoszin* i *Engelson*, i Naczelnik Sztabu korpusu Dróg Komunikacyj, Jen.-major *Miasojedow*—tegoż orderu 2 klassy, *6 b. m.* Rzecz. Rad. Stanu: Nauczyciel J. C. W. Następcy-Cesarzewicza *Arsenjew* i Urzędnik kancelaryi Sekretarza Stanu do prośb *Andrejew*. *7 b. m.* Radca Kantoru Dworu Cesarskiego, Rzeczyw. Radca Stanu *Szretter*, Wikary Ormiańsko-Gruzyjskiéj Dyecezyi Biskup *Stefan Argutiński Dołgorukoj* i Arcybiskup Ormiańsko-Gregoryańskiego kościoła *Łukasz Ter Miekiełow*.

— Przez Ukaz Cesarski do Kapituły orderów z d. 17 b. m. Zostający przy J. C. W. Następcy-Cesarzewiczu, Pułkownik Izmajłowskiego pułku gwardyi *Jurjewicz*, w nagrodę odznaczającej się służby, mianowany kawalerem orderu Ś. Anny 2 klassy s koroną.

— Przez takiż Ukaz Cesarski z d. 31 Marca mianowany, za gorliwą służbę, kawalerem orderu Ś. Stanisława 3 klassy Inspektor gwardyjskiej szkoły Berejterów, liczący się w wojsku Pułkownik *Bobiński 1*.

— Na posiedzeniu Cesarskiej Akademii Nauk, 17 b. m. z liczby wyznaczonych przez Pana M. Demidow, przyznane zostały następne nagrody: I. *Całkowite* po 5000 rubli, a) Kapłanowi, Magistrowi S. Teologii, *Sidońskiemu*, za dzieło: Wstęp do Nauki Filozofii; b) Zakonnikowi Hyacyntowi *Biczurin*, za dzieło: Rzut oka historyczny na Ojrarów czyli Kałmuków; od XV wieku do teraźniejszych czasów; c) zeszłemu Rz. R. St. *Sokołow*, za wydany przez niego: Słownik Powszechny Cerkiewno-Słowiańsko-rossyjski;

II. *Połowiczne*, po 2,500 rub. a) Pułkownikowi *Czertków*, za dzieło: Opis starożytnych rossyjskich monet; P. Czertkow zaś wynurzył życzenie iżby Akademija użyła przysądzonej mu nagrody na wydrukowanie jakiejkolwiek starożytnej Kroniki Rossyjskiej lub innej xiążki, w przedmiocie historyi ojczystej; b) Radzcy Kollegialnemu *Galicz*, za dzieło: Obraz Człowieka. Nadto rozdano złote medale wartości 12 czerw. złotych, za rozmaite dzieła: PP. Professorowi *Fischer*, Radzcom Kolleg. *Wostokow* i *Keppen*, i od 8 czerw. złotych, P. Sekretarzowi Kolleg. *Bierednikow*.

— 21 b. m. przybył z Warszawy do tutejszej stolicy Głownodowodzący czynną armiją, Jenerał - feldmarszałek xiążę Warszawski hrabia *Paskiewicz-Erywański*

— 19 t. m. wyjechał ztąd do Wilna, tameczny Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał Gubern. Jen.-adj. xżę *Dołgoruki*.

+) Upłyniony wielkonocny tydzień w Petersburgu odznaczył się tego roku niepogodą. Przez cały pierwszy dzień świąt panowała śnieżna zamieć, przy 4 stopniach mrozu, s tak gwałtownym wichrem i taką obfitością śniegu, jakich nietylko przez zeszłą zimę, lecz i przez wiele poprzedzających nie pamiętają. Dalsze dni były wprawdzie cieplejsze, lecz przeplatane deszczem, który nieraz przerywał publiczne zabawy. Dwa tylko dni były prawdziwie piękne. Odtąd, po przejściu pierwszych lodów na Newie, czas stał się piękniejszym—Dzień imienin N. Cesarzowej, 21 b. m. był wcale ciepły i wieczorem, liczne błyskawice łączyły swe chwilowe blaski z rzęsistemi światłami, któremi jaśniało miasto. Od tej chwili ukazała się zieloność i przechadzki po ogrodach miejskich zaczynają się ożywiać. Taki początek wiosny uważa się tu za wczesny.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa 19 Kwietnia.

Postanowienie o Pensyach Emerytalnych.

(Dokończenie.)

TYTUŁ VII.

O trwałości, czasowem zawieszeniu i zupełnej utracie pensyi emerytalnej.

Art. 21. Pensye emerytalne urzędników i wdów będą dożywotnemi; pensya dzieci trwać ma, jeżeli wcześniej z tego świata nie zejdą, synów do lat 20, córek do lat 18, jeżeli wcześniej nie pójdą za mąż. Wszakże trwałość tych wszystkich pensyi, ograniczoną będzie warunkami w dwóch powyższych artykułach niniejszego postanowienia przepisanemi.

Art. 25. Wypłata pensyi emerytalnej zawieszona będzie czasowie i przejdzie na korzyść funduszów stowarzyszenia w następujących wypadkach:

a) Gdy emeryt przyjmie powtórnie służbę publiczną, do której jakakolwiekbądź płaca z funduszów publicznych będzie przywiązaną; atoli, jeźli płaca powtórnie przezeń przyjętego urzędu byłaby mniejsza od pensyi emerytalnej, w tym razie dodatek taki, któryby z tą pensyą płacę jego zrównał, z funduszów stowarzyszenia płaconym być powinien.

b) Jeźli osoba pobierająca pensyą emerytalną wyjedzie za granicę, bądź-to bez pozwolenia Rządu, bądź też za pozwoleniem, ale bez wyraźnego upoważnienia pobierania pensyi emerytalnej za granicą, wówczas pensya takowa przez cały czas pobytu jej po-za obrębem Królewstwa lub Cesarstwa, wypłaconą jej nie będzie.

Art 26. Pensya emerytalna podlega zupełnej utracie:

a) Co do urzędników, officyalistów i posługaczy: 1) Gdy osoba, której takowa pensya służy, wyniesie się za granicę Królewstwa lub Cesarstwa, nie mając na to paszportu emigracyjnego, lub też posiadając takowy, ale nieotrzymawszy wyraźnego upoważnienia na pobieranie pensyi emerytalnej za granicą; 2) gdy emeryt wyrokiem sądowym skazany zostanie na karę taką, która gdyby wymierzoną została na urzędnika w czynnej służbie zostającego, ściągnęłaby na niego utratę urzędu, wyjąwszy jednak przypadki w art. 373 lit. *a)*, 375 i 393 prawa karnego, przewidziane.

b) Co do wdów: 1) Gdy wdowa pójdzie za mąż. 2) Gdy taż popełni zbrodnią, lub taki występek który pociąga za sobą zamknięcie w domu kary i poprawy.

c) Co do dzieci: 1) Gdy synowie wejdą w służbę publiczną płatną, cywilną lub wojskową. 2) Nakoniec, gdy dzieci przed dojściem do pełnoletności, w przypadkach prawem dozwolonych, usamowolnione zostaną.

Art. 27. W razie utraty pensyi przez emeryta, żona jego i dzieci będą mieli prawo tylko do zwrotu składki emerytalnej ich ojca, w ciągu urzędowania potrąconej.

TYTUŁ VIII.

O sposobie uznania kwalifikacyi do pensyi emerytalnej i wsparcia.

Art. 28. Komisya Emerytalna w komplecie najmniej 3*ch* członków obecnych, uznawać będzie podług prawideł niniejszém postanowieniem wskazanych, prawa podających się do pensyi emerytalnej, a to w następującym sposobie:

1) Każdy Urzędnik, officyalista lub posługacz, podający się do pensyi emerytalnej, winien będzie złożyć: *a*, stan służby, sporządzony w należytej formie i poświadczony przez właściwą władzę, to jest: Komisyą Rządową lub inną Naczelną, od Komisyi Rządowej niezawisłą; *b*, dymissyą, jeżeliby ze służby już wyszedł; *c*, urzędowy dowód jaką najwyższą w ciągu urzędowania swego pobierał płacę i od tej składkę na fundusz stowarzyszenia emerytalnego, najmniej przez rok jeden uiszczał.

2) Emeryt przy wyjściu z powtórnej służby, lub Urzędnik, officyalista lub posługacz mający już przyznaną pensyą emerytalną, gdy podawać się będzie do stosownego, w myśl art. 11 i 19 podwyższenia takowej pensyi, winien złożyć tylko urzędowy dowód, powtórną lub dalszą służbę jego poświadczający, tudzież dowód wysokości płacy i uiszczonej od niej całkowitej składki.

3) Wdowa tak po Urzędniku, officyaliście lub posługaczu, jak i po emerycie podająca się do pensyi emerytalnej, powinna złożyć, oprócz powyższych dowodów, jeszcze akt ślubu, akt zejścia męża i zaświadczenie władzy miejscowej, jako małżeństwo jej rozwiązane nie było, jako prawne rozłączenie między nią a mężem miejsca nie miało, i nie jest w żadnym przypadku, pociągającym za so-

bą utratę pensyi emerytalnej. Żona emeryta utracającego pensyą, dla pozyskania zwrotu składki spadającej, winna złożyć tylko dowód utraty pensyi, akt ślubu i zaświadczenie władzy miejscowej wyżej zastrzeżone.

4) W celu pozyskania pensyi emerytalnej dla dzieci nieletnich po zmarłych urzędnikach, officyalistach i posługaczach, tudzież po Emerytach pozostających, winny być złożone oprócz powyższych od 1 do 2 wyszczególnionych dowodów, jeszcze akt zejścia ich ojców, akt urodzenia ich ojców, akt urodzenia ich samych, lub w braku tych, świadectwo prawem przepisane, sporządzone w formie urzędowej, i w dostateczne legalizacye opatrzone, nakoniec świadectwo życia, oraz świadectwo iż nie zostają w przypadku pociągającym za sobą utratę pensyi emerytalnej, przez władzę miejscową wydane. Dla pozyskania zwrotu składki po emerycie pensyą utracającym, na nieletnie jego dzieci spadającej, tylko dowód utraty pensyi, akt urodzenia i świadectwo władzy miejscowej powyżej zastrzeżone być mają.

5) Wszystkie powyższe dowody składane być winny Komisyi Emerytalnej, za pośrednictwem właściwych Komisyi Rządowych niezawisłych, pod których zwierzchnictwem Urzędnik, officyalista lub posługacz, tudzież Emeryt nim urzędować przestał, ostatecznie w służbie czynnej zostawał.

6) Dla pozyskania wsparcia dla wdów i dzieci nieletnich, art. 22 przeznaczonego, składane być winny też same co do pozyskania pensyi emerytalnej dowody; jeśliby wszakże Komisya Rządowa lub władza naczelna posiadała w aktach swoich dostateczną o stanie służby zmarłego wiadomość, wdowy i dzieci uwolnione być mogą od składania dowodów służby ich mężów lub ojców.

7) Dowody wdów i dzieci po wojskowych polskich składane będą Komisyi Emerytalnej za pośrednictwem Komisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, w komplecie przepisanym art. 44 Postanowienia naszego z d. $\frac{13}{25}$ Czerwca 1829 r. o stowarzyszeniu emerytalnem wojskowem.

Art. 29. Komisya Emerytalna zbierać się będzie w miarę potrzeby, do odbywania właściwych czynności; uznane zaś przez siebie prawa do pensyi emerytalnych przedstawiać będzie co kwartał, wraz z stosowną opinią, do naszej decyzyi, za pośrednictwem Rady Administracyi.

TYTUŁ XI.

O Urzędnikach, Officyalistach i Posługaczach Rossyjskich do służby Polskiej przechodzących.

Art. 30. Nieskażona służba w Naszem Cesarstwie urzędników cywilnych i wojskowych wyższych i niższych stopni, którzy już przeszli albo przechodzić będą do służby w Królestwie, doliczać się ma do ich służby, dokonanej w Naszém Królestwie Polskiem, i emerytura w stosunku ogólnej liczby lat ich służby, tak w Cesarstwie jak i Królestwie, będzie im przeznaczoną podług przepisów jakie obowiązują w temże Królestwie, gdzie zawód służby kończą. Pensye emerytalne podług rozporządzeń powyższych należące, będą przyznawane w sposób, że część przypadająca od czasu w którym urzędnik zaczął uiszczać składkę na korzyść towarzystwa emerytalnego, wypłaconą mu będzie z funduszów towarzystwa, reszta zaś ze Skarbu, z funduszu na ten cel w budżecie Królestwa oznaczonego.

Art. 31. Pozostałe po takich urzędnikach i wojskowych rossyjskich wdowy i dzieci będą mieć prawo do dobrodziejstwa emerytury i wsparć służących w Naszem Królestwie Polskiem dla wdów i dzieci po urzędnikach, officyalistach i posługaczach tegoż Królestwa pozostałych.

Art. 32. Prawo do pensyi zapewnione przez niniejsze urządzenie urzędnikom rossyjskim, którzyby przeszli do służby Królestwa, nabywa się dopiero po wysłużeniu lat 5 w tejże. Opuszczający służbę przed upłynieniem tego czasu, otrzyma pensyą emerytalną, przywiązaną do ostatniej posady przez niego w Cesarstwie zajmowanej, i stosownie do urządzeń tamże istniejących. Wyłączeni są z pod tego przepisu ci urzędnicy Cesarstwa, którzy przez Nas na urzędy w Królestwie Polskiem powołani zostali. Każdy urzędnik rossyjski w służbie Królestwa będący, któryby wziął dymissyą przed upłynieniem lat pięciu, z powodów wymienionych art. 12 niniejszego prawa, otrzyma pensyą emerytalną tymże artykułem zapewnioną. Jeżeli urzędnik Cesarstwa nie wysłużywszy w Królestwie lat 5, wróci do służby w Cesarstwie, a ztamtąd przejdzie na nowo do służby Królestwa, wtedy czas poprzednio w służbie Królestwa przepędzony, będzie mu policzony dla uzupełnienia 5 lat służby powyżej przepisanych.

Art. 33. Stany służby i atestata lub dymissye przechodzącym do Królestwa urzędnikom i wojskowym rossyjskim przy udzielonej dymissyi tymże wydawane, albo też przez władzę właściwą poświadczone, mają być uważane za dowody dostateczne dla nich, ich wdów i dzieci przy legitymacyach do pensyi emerytalnych albo wsparcia w w Królestwie, tak co do wieku, lat służby w Cesarstwie spędzonych, jakoteż i stanu osób. Podobnież stany służby w formie przepisanej pomienionym urzędnikom i wojskowym wydawane i przez nich w oryginałach lub kopiach przez właściwe władze poświadczonych składane, mają względem nich, wdów, i dzieci zastępować dowody wymagane art. 28 od urzędników Królestwa.

Art. 34. Przy oznaczaniu wysokości pensyi emerytalnej wspomnianych wyżej urzędników i wojskowych rossyjskich, oraz ich wdów i dzieci, mieć chcemy dla nich zachowane w Królestwie te prerogatywy i korzyści, jakie wypływają z art. 4, 18 i 19 Ustawy Naszej z dnia 6 Grudnia 1827 r. o pensyach wysłużonych i wsparciach w Cesarstwie, to jest:

a) Prawo podwójnego liczenia lat służby spędzonych w czasie wojny, kampaniach i bitwach przeciw nieprzyjacielowi.

b) Możność kwalifikowania się do pensyi emerytalnej, do której nadają prawo wysłużone lata; obok pobierania udzielonej przez Nas tytułem nagrody, za szczególne zasługi, dożywotnej pensyi z kass Cesarstwa, lub za rany z funduszów ustanowionego w Cesarstwie Komitetu Inwalidów.

Art. 35. Emerytom, oraz pozostającym po nich wdowom i dzieciom z kass Naszego Królestwa Polskiego pensye wysłużone albo wsparcia pobierającym, chociażby czasowie lub ciągle w Cesarstwie mieszkali, dozwalamy pobierać takowe pensye i wsparcia z kass tychże, za świadectwami życia i pobytu przez władze powiatowe lub gubernialne Cesarstwa, urzędownie wydawanemi.

TYTUŁ X.

Przepisy ogólne.

Art. 36 Skarb publiczny o tyle tylko do opłaty pensyi emerytalnych, w skutku niniejszego postanowienia Naszego wyznaczać się mających, przyczyniać się będzie, o ile do tego zasady do obliczenia w postanowieniu Królewskiem z dnia $\frac{12}{24}$ Lutego 1824 r. wskazane obowiązują; to jest: że pensye za lata przed zawiązaniem stowarzyszenia emerytalnego wysłużone, płacone będą, stosownie do przepisów, z funduszów skarbu publicznego; pensye zaś za lata od zawiązania stowarzyszenia poczynające się, oraz pensye ze zmian w niniejszem postanowieniu zaprowadzonych pochodzące, z funduszów rzeczonego stowarzyszenia uiszczane zostaną.

Art. 37. Pensye emerytalne dla urzędników, officyalistów i posługaczów cywilnych, którzy prawa swoje do nich udowodnią, dla wdów i dzieci nieletnich po nich pozostałych, oraz dla tych urzędników, officyalistów i posługaczów, którzy, mając już nadane sobie pensye z powodu dalszej lub powtórnej służby swojej, podwyższenia onychże żądać będą, na przedstawienie Rady Administracyjnej, My postanowieniami Naszemi oznaczać będziemy. Pensye zaś dla wdów lub dzieci nieletnich po emerytach, lub dzieci nieletnich po emerytach lub urzędnikach, którzy już mieli sobie przyznaną emeryturę pozostałych, sama Komisya Emerytalna, bez odnoszenia się do Naszego zatwierdzenia, podług prawideł niniejszego postanowienia, przyznawać będzie mocną. Wsparcie dla wdów i dzieci nieletnich art. 25 przeznaczone, przyznawać będzie, na przedstawienie właściwych Komisyi Rządowych tudzież władz naczelnych niezawisłych, Namiestnik Nasz w Królestwie Polskiem, wypłatą zaś takowego zarządzać będzie Komisya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Art. 38. Pensye emerytalne płacić się będą uzyskującym urzędnikom, officyalistom i posługaczom od dnia, w którym płacę do służby publicznej czynnej przywiązaną pobierać przestali, zaś wdowom i dzieciom od dnia śmierci ich mężów lub ojców.

Art. 39. Pensye emerytalne uważane są jako alimenta, a stąd przy sądowem dochodzeniu na nich długów i pretensyi prywatnych, stosowany być ma do nich przepis art. 581 i 582 procedury cywilnej o alimentach. Wsparcie dla wdów i dzieci art. 22 niniejszego postanowienia zapewnione, żadnym aresztom, tak w drodze sądowej jak i administracyjnej ulegać nie będą.

Art. 40. Urzędnicy, officyaliści i posługacze którychby posady były zwinięte skutkiem reformy lub reorganizacyi, będą mieli prawo do pensyi wyrównywającej 4 części ostatniej ich płacy etatowej, jeżeli wysłużyli lat 15, i jeżeli w ciągu roku nie będą powołani na inną płatną posadę. To jednak rozporządzenie nie stosuje się do urzędników Komitetow i Deputacyi, które z natury swej czasowie tylko istnieją, ani do urzędników, którzy wyszli ze służby przed 1 Stycznia 1824 r.; urzędnikom, officyalistom i posługaczom cywilnym wychodzącym ze służby przed wysłużeniem lat 15 skończonych, zwrócone będą składki emerytalne od nich pobrane, wyjąwszy przypadki uwolnienia na własne żądanie, destytucyi wyrokiem sądowym wyrzeczonej, skazania takimże wyrokiem na karę pociągającą za sobą utratę urzędu, z wyłączeniem jednakże wypadków art. 373 lit. *a*, 375 i 393 Prawa Karnego objętych. Samowolne opuszczenie obowiązków lub niestawienie się do nich, gdy w skutku tego dymissya wydana zostanie, uważane będzie za własne żądanie uwolnienia i zwrót składek w takim razie nie nastąpi. Urzędnik, officyalista lub posługacz, który po odebraniu składek wejdzie napowrót do służby publicznej, pociągniony być ma do złożenia summy, którą odebrał.

Art. 41. Professorowie i Nauczyciele publiczni nie podlegają rozporządzeniom niniejszego postanowienia i względem nich postępować należy w myśl postanowienia Naszego z dnia 19 Kwietnia (1 Marca) 1825 r.

Art. 42. Składki prostych Górników, Knaschafts-Kasse, oraz składki zaprowadzone między Pocztylionami, pozostają nadal wedle osobnych przepisów.

Art. 43. Pensye udzielane dotąd przez Nas tytułem nagrody za szczególne zasługi, osobom które pozyskały prawo do względów Naszych, mianowicie: poświęcającym się szczególnie dobru ogólnemu, okazującym znamienitą wierność, lub ponoszącym straty w chlubnych dla dobra publicznego zamiarach, lub nakoniec podpadającym w niezasłużoną niedolę, a które to pensye są tylko osobistemi i ze zgonem pensyonowanego kończą się, będą i nadal z funduszu osobnego, na budżecie corocznym zamieszczonego, udzielane i pod żadnym pozorem funduszu stowarzyszenia emerytalnego ciążyć nie będą.

Art. 44. Urzędnicy, officyaliści i posługacze, którzy na zasadzie Postanowienia Wiekopomnego Cesarza i Króla Alexandra I z d. 12 (24) Lutego 1824 roku pensye emerytalne uzyskali, niemniej wdowy i dzieci po nich w tym przypadku znajdujące się, nowego oznaczenia lub podwyższenia tychże pensyi do wysokości niniejszém postanowieniem wskazanej domagać się nie mają prawa. Tož samo Urzędnicy, officyaliści i posługacze, którzy przy ogłoszeniu niniejszego Postanowienia ze służby wyszli; niemniej wdowy i dzieci po nich pozostałe, nie mogą się domagać oznaczenia pensyi emerytalnych, jak tylko podług prawideł tych Postanowień które w chwili oddalenia się lub śmierci, respective Urzędnika, były obowiązującemi.

Art. 45. Przepisy Postanowienia Królewskiego z dnia 12 (24) Lutego 1824 roku o pensyach emerytalnych Cywilnych, o ile nie są niniejszem Postanowieniem wyraźnie utrzymane, w swej mocy ustają.

Art. 46. Wykonanie niniejszego Postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Komisyom Rządowym, tudzież Władzom Naczelnym od nich niezawisłym, w czem do której należy, polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia $\frac{4}{16}$ Marca, roku Pańskiego 1835, a Panowania Naszego dziesiątego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Sekretarz Stanu
(podp.) Stefan hr. *Grabowski.*
Zgodno z oryginałem.
Minister Sekretarz Stanu
(podp.) Stefan hr. *Grabowski.*
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu,
J. *Tymowski.*

Wiadomości zagraniczne.

Londyn 23 Kwietnia. W izbie parów, 18 b. m., dawny lord Kanclerz, lord Lyndhurst, zajął miejsce swoje o 5ej s południa. Lord Melbourne, margrabia Lansdowne, hr. Mulgrave, hr. Albermarle, hr. Errol, xżę Norfolk i lord Auckland, zasiedli na ławkach ministerialnych. Xżę Wellington, xżę Cumberland, xżę Buckingham, hr. Aberdeen, hr. Rosslyn, margr. Londonderry, xżę Gordon, przenieśli się na stronę oppozycyjną. Po przedstawieniu kilku prośb, lord Melbourne, powstawszy z miejsca, oznajmił izbie o mianowaniu go na urząd pierwszego ministra, tudzież o mianowaniach innych jego kollegów, zapewniając iż złożeniu nowego gabinetu przewodniczyły też same zasady reform i oszczędności, jakich oddawna pragnęli prawdziwi patryoci z większością narodu. Dodał, iż w religijnych rzeczach, które ostatniemi czasy parlament wyłącznie zajmowały, wszystkie wnoszone przez nowy rząd środki będą miały na celu sprzyjanie w całem państwie prawdziwym religijnym uczuciom.

Lord Alvandy zapytywał, czyli prawdą jest iż lord Melbourne przy złożeniu nowego gabinetu zasięgał wielowładnych rad P. O'Connell? — gdyż zdaje się niepodobną iżby ten ostatni przeszedł na stronę nowego ministerstwa niebędąc w wielu przedmiotach zaspokojonym.

Pomimo uwagi lorda Brougham o niestosowności tego pytania, lord Melbourne odpowiedział na nie oświadczeniem, iż w żadnym względzie opinij P. O'Connell nie podziela; że nie wie czyli ten ostatni pochwala lub nie pochwala jego czynności; że nie przedsiębrał żadnego kroku dla zapewnienia sobie jego pomocy i że nic nie uczynił coby podobne domysły usprawiedliwiać mogło. Dodał jeszcze, iż zamierza trwać nienaruszenie w zasadach które mu za ostatnich jego rządów przewodniczyły.

Xżę Buckingham, nie mając zadość na tych objaśnieniach, wezwał pierwszego ministra do otwartego zeznania, czyli zamyśla o przedstawieniu środków w celu zapobieżenia skargom przeciw systematowi dziesięcin w Irlandyi i w celu użycia przewyszki dochodów kościelnych na potrzeby świeckie?

Lord Melbourne odpowiedział iż trzymać się będzie w tym przedmiocie systematu jaki się wyświecił z ostatnich postanowień przez izbę niższą uchwalonych.

Margrabia Londonderry zapowiedział, iż poda izbie prośbę, podpisaną przez 60,000 protestantów s północnej Irlandyi, oświadczając, że, chociaż nie chce zastanawiać się w tej chwili, czyli ministrowie którzy utrzymywali się dawniej jedynie przez umiarkowanie stronnictwa zachowawczego będą mogli dzisia należycie interesami kierować?— cieszy się przynajmniej dowiadując się iż nowy gabinet postanowił wyłączyć z rady Królewskiej P. O'Connell, z jego zwolennikami.

Na to, lord Melbourne, uczynił uwagę iż zgoła nie użył słowa *wyłączyć*, i że nawet mocnoby żałował jego użycia; i że powiedział tylko iż nie uciekał się do żadnego środka dla zapewnienia sobie pomocy P. O'Connell i że nie wchodził z nim w żadne układy.

Margrabia Londonderry odpowiedział iż częste zgromadzenia i obiady na których widywano razem i P. O'Connell z jego stronnikami i lorda J. Russell, kazały wszystkim się domyślać jakichś związków P. O'Connell z nowym gabinetem; i że, dla tego, mocno jest uszczęśliwionym, słysząc lorda Melbourne przeczącego temu w obec tak poważnego zebrania.

Izba odroczyła się wreszcie do 30 b. m., z zastrzeżeniem, iż żadne ważne sprawy nie pójdą pod rozwagę przed 12 Maja.

W izbie niższej, 18 b. m. widziano podobnież wielki ruch pomiędzy ławkami i przemiany zwykłych miejsc rozmaitych członków. P. Robert Peel, wszedłszy do izby, skierował się naprzód ku ławkom ministerialnym, lecz wnet zawrócił się i usiadł na stronie oppozycyjnej. Za nim zaczęli na tęż stronę przechodzić wszyscy którzy opinije jego za ostatniego gabinetu wspierali, i dotąd na ławkach ministerialnych siedzieli — co stało się powodem znacznego nieporządku i szczególnego widoku jaki izba czas niejaki przedstawiała. Ławki ministeryalne zupełnie się wyludniły, i na stronie opozycyjnej ujrzano razem członków wszystkich politycznych opinij. P. O'Connell z synami i stronnikami swojemi zajął zwykłe siedzenie na stronie oppozycyjnej, gdzie zostawał aż do wejścia nowych ministrów. O wpół do szóstej, P. Baring, wszedłszy z mnóstwem stronników dawnego ministerstwa whigów sprawił znowu wielki ruch w izbie i usiadł na ławkach ministeryalnych, gdzie się też przeniósł P. O'Connell, z wielką liczbą reformatorów i ultra liberalistów. Nakoniec, po przywróceniu porządku, P. Baring wniósł projekt o wydaniu nowych listów wybiorczych, dla miast i hrabstw których deputaci weszli do składu nowego ministerstwa, tudzież projekt o odroczeniu się izby, którzy został 20 b. m., po dość żwawych rosprawach przyjęty. — Izba odroczyła się do 12 Maja.

— W nowym gabinecie zostaje tylko dotąd niezajętém miejsce lorda Kanclerza; zdaje się jednak iż lord Brougham nie będzie nań mianowany. Wielka pieczęć zostaje dotąd w ręku lorda Lyndhurst. Zresztą mówią, jakoby urząd lorda Kanclerza, w dotychczasowych jego attrybutach miał być zniesiony; że przewodnictwo w trybunale kanclerskim ma być oddzielonem od takiegoż przewodnictwa w sądzie izby parów i ministerstwie sprawiedliwości, i że wielka pieczęć zostanie tymczasowo powierzoną trzem komissarzom.

— Wszyscy ministrowie i posłowie zagraniczni zebrawszy się 22 b. m. w hotelu spraw zagranicznych przedstawiani byli lordowi Palmerston. Niektórzy z nich odwiedzili też pierwszego ministra, lorda Melbourne.

— *Morning Herald* ogłasza list z Lizbony datowany 3 b. m., z wiadomością iż dnia poprzedzającego wybuchły tam były znaczne zamieszania. Pospólstwo podniecone zostało przeciw xięciu Palmella, i tak już nielubionemu, przez buntownicze odezwy; w tych oskarżano go o śmierć xięcia Leuchtenberg, którego jakoby zgładził dla ożenienia s Królową własnego syna. Ogromne tłumy zebrały się przed pałacem xiążęcia, i ten ostatni winien jedynie ocalenie swoje czynnej pomocy hrabi Villarcal i wice-hrabi de Sarre. Zwolna pospólstwo rozeszło się a oddziały wojsk doreszty porządek przywróciły. — 3 b. m. izby kortezów naradzały się, na posiedzeniu tajném, względem następstwa tronu portugalskiego, na przypadek jeśliby Królowa zejść miała bespotomnie, i względem nowych jej ślubów. Powiadają, jakoby xżę Leuchtenberg, na śmiertelném łożu, zaklinał ją iżby wyszła za jego młodszego bra-

ta xięcia Maxymilijana. — Wiadomość o brzemienności Królowej okazała się całkiem mylną.

Paryż 22 Kwietnia. Izba deputowanych, jak już skąd inąd wiadomo, na pos. 18 b. m. przyjęła projekt o długu amerykańskim, większością 289 przeciw 137 głosom. Przyjęto też dodatek do tego prawa, wniesiony przez jenerała Valazé i przez mintstrów pochwalony, iż wypłata w moc tego prawa wtedy tylko będzie się mogła uskutecznić, kiedy kongress amerykański da dostateczne objaśnienia na poselstwo jenerała Jackson.

— W nocy z 16 na 17 b. m. (z Wielkiego Piątku na W. Sobotę) wypadł tu tak wielki śnieg, iż dachy wszystkich domów pokryły się na 4 do 5 calów grubości. Fenomen ten zatém poprzedził w Paryżu o dzień tylko jeden, śnieżną zamieć jaka pierwszego dnia wielkiejnocy panowała w Petersburgu.

— Według wiadomości z Madrytu z d. 11 b. m. Wyrokiem Królowej z d. 7 t. m. minister wojny jenerał Valdez mianowany został naczelnym wodzem wszystkich wojsk działających w Nawarze, prowincyach Baskich i Starej Kastylii. Jednakże Mina z innemi zatrzymają swoje dowodztwa, pod bezpośredniemi roskazami ministra, który otrzymuje najobszerniejszą władzę przedsiębrania wszystkich środków, jakie zdawać mu się mogą potrzebnémi i oddalania wszystkich oficerów którzyby ufności jego nie posiadali. W skutek tego wyroku jenerał Valdez wyjechał już do Vittoria, gdzie też wyprawiono znaczne posiłki. Tymczasowo zawiadowanie wydziałem wojny poruczoném zostało jenerałowi Ferraz.

Prezes rady ministrów, P. Martinez de la Rosa, oznajmił izbie prokuradorów, iż rząd postanowił znieść w Hiszpanii 820 klasztorów, dla zaspokojenia z ich przedaży części długu narodowego.

— Według ostatnich wiadomości z nad granic hiszpańskich, dochodzących 17 b. m., jenerał Valdez przybył już do wojska, lecz, zamiast udania się do Pampeluny, objął natychmiast dowodztwo i skierował się ku Borunda s trzema dywizyami.

Lord Elliot bawi dotąd w Bayonnie; ale odebrał już pasporty potrzebne dla zwiedzenia obozów obu wojsk, i zamierzał 18 b. m. udać się do głównej kwatéry Don Karlosa.

Rzym 11 Kwietnia. Dzisiaj odbyło się w kaplicy syxtyńskiej nabożeństwo żałobne za duszę Cesarza Franciszka I. Ojciec S. sam je celebrował. Kardynał Ruspoli, w charakterze audytora sądu roty rzymskiej od państwa Austryackiego, miał mowę w języku łacińskim, w której starał się dać obraz cnót i zasług zmarłego.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Miary, wagi, monety i sposób liczenia w Rydze. Lubo od r. 1827 na wadze miejskiej towary liczą się na rossyjskie pudy i funty; mimo to utrzymuje się jeszcze równie w Rydze, jak w całych Inflantach, dawna Niemiecka waga, jako to: *sziffunt*, *lisfunt* i *funt*.

Sziffunt ma 20 lisfuntow czyli 400 funt rossyjsk.

Lisfunt = 20 funt. rossyjsk.

Funt = 32 łotom ross.

Sto funtów Ryskich = 102 funt 42 zołot. rossyjskim, to jest sziffunt=10 pud $9\frac{3}{4}$ funt rossyjskim.

Za miarę dla głównych towarów służy po większej części *łaszt*, różny stosownie do różnych przedmiotów. I tak: Łaszt soli ma 18 beczek czyli 11 czetwerti 46 garnców Rossyjskich. Ryska beczka soli, podług dokładnego wyliczenia, ma $41\frac{105}{165}$ czyli $43\frac{2}{3}$ garnców.

Łaszt pszenicy, jęczmienia i gryki = 48 *lofom*, czyli *purom* ryskim=16 czetwertiom rossyjsk.

Łaszt żyta=55 purom czyli czetw. ross.

Łaszt owsa, słodu i grochu = 60 purom, ryskim czyli 20 czetw. ross.

Trzy pury=1 czetw. ross.

Pur mięki=100 funt. ryskim, czyli 2 pud. $22\frac{1}{2}$ funt. rossyjsk.

Siemienia na nasienie łaszt ma 12 beczek czyli 8 czetw. rossyjsk.

Łaszt siemienia konopnego i lnianego na olej w workach lub ssypanego=48 purom, czyli 24 beczkom, czyli 16 czetw. rossyjsk.

W beczce liczy się 2 pury czyli $\frac{2}{3}$ czetw.

Łaszt kamiennego węgla ma 12 beczek, a w beczce 3 czetw. 3 garnce rossyjsk.

Łaszt śledzi=12 beczkom, s których każda waży około $8\frac{1}{2}$ pudów.

Łaszt wapna = 12 beczkom, s których każda ma 37 garnców rossyjskich.

Łaszt smoły=12 beczkom, w każdej około $8\frac{1}{2}$ pudów.

Futra, wyprawne i surowe skóry liczą się na *cimmery* po 40 i *dechery* po 10 sztuk.

Wiele konsumpcyjnych artykułów, przedaje się na targach ryskich na *szeki* czyli kopy, *bandy* czyli *kale* i grossy. = Szok czyli kopa ma sztuk 60, band czyli kala ma sztuk 30, gross równa się tuzinom czyli 144 sztukom.

Łokieć, na który przedają w Ryskich sklepach towary lniane bawełniane, jedwabne, ma 2 futy, a fut 12 cali ryskich, tak, że 133 łokcie ryskie = 100 arszynom rossyjskim.

Miarą roscieków = do wina jest *oxeft* o 12 stekanach (?) anker o 2 stekanach, stekan o $2\frac{1}{2}$ *firtelach* czyli 15 ryskich sztofach.=Beczka wódki ma $12\frac{5}{8}$ wiader, piwa 10 wiader.

Co do *monety*, nakazano aby od 1 Stycznia 1811 r. w Rydze rossyjska wyłącznie krążyła; mimo to mieszkańcy, zwłaszcza w Kurlandyi i okolicach Rygi, często umawiają się na dawniejsze, teraz z nazwiska tylko prawie znajome, jako to *orty*, *berlinki*, *zeksery marki* i *ferdyngi*, płacąc za ortę 30 k. sr., a za berlinkę, zeksera, markę i ferdyng po 30 24, 12 i 6 kop. miedzią. Nadto krąży jeszcze polska moneta, 5 i 2 złotówki, złote, 10 i 5 groszówki. *(d. c. p.)*

Печатать позволяется. С. Петербургъ. 25-го Апрѣля, 1835. *Ценсоръ П. Гаевскій.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.